

На знімку: Юрій Васильович ПАЛІЙ та його колеги Наталія БОНДАР, Михайло ВОЗНЮК, Оксана ЛЯШУК і Марія ПРОКОПЧУК розглядають акції паювання сільськогосподарських виробничих кооперативів.

ЗЕМЛЕМІР, землевпорядник, земвідділ, земпроект... Ці новосполучення знову з'явилися в лексичі нашого регіону. І не випадково. Починаючи з 1992 року, на Україні йде земельна реформа. І той глибоко помилився, хто раніше не волів її помічати, хто сміявся і підсміювався над кожним земельним документом. Сьогодні ця реформа стала реальністю, а в село не лише повернулися нові слова, а й нові прийшли професії. Так, з серпня 1993 року введено посади землевпорядників по сільських та селищних радах. Прочитую інформацію тої давності: "На території Володимирецького району земельний запас становить 11346 га земель"

Земельний запас не повністю використовувався громадянами, адже в запас вилучалися землі, які використовуються нераціонально й розташовані на нерозв'язаних ділянках,

Земля і люди

Поле діяльності ширшає...

поза сівозмiнами і дуже далеко від населених пунктів.

По заявах кількох громадян було підготовлено вихідні дані про складання проектів відводу земельних ділянок та одержання державних актів на створення селянських (фермерських) господарств. Розроблено й план організації виконання першочергових заходів щодо підготовки і проведення земельної реформи в районі.

На 1 серпня 1993 року під садівництво було надано 5,6 га, городництва — 967 га, особисте підсобне господарство — 2310 га. Повільно, але проводилося роздержавлення і приватизація земель колективних сільськогоспо-

дарських підприємств. А за поданням колгоспу імені Ватутіна виготовлявся проект роздержавлення і приватизації земель колгоспу...

Це — історія. Правда, не така вже й далека: відділяють нас сім років. Але цього досить, щоб сказати: саме за цю семирічку землевпорядники на селі стали повноправними представниками влади. Саме їм нині доводиться виконувати чорнову роботу державної програми по земельній реформі й вислоховувати похвальні й критичні висновки земляків. Саме вони мають ділити землю — і проводити межі, як відмітини на серці. Розуміючи свою місію,

землевпорядники району (а їх у земвідділі 39) переборюють труднощі. Більшість їх трудиться за півставки і хоч мають ранг держслужбовця, але не мають пільг, що передбачені й декларуються.

Фундаторами земвідділу вважається родина Паліїв. Нині Юрій Васильович, продовжуючи справу батька, очолює відділ земельних ресурсів району. Загалом же у них нині чимало роботи. Площі треба поділити по кадастру та вартості. Й щодня в них буває до трьох десятків відвідувачів, а телефонних дзвінків — не перерахувати. На сьогодні вже видано населенню 15945 сертифікатів на право володіння земельним паєм; подано 54 заяви на вихід із колишніх господарств.

Отака історія і статистика у землевпорядчій долі людей, які із землею — на "ти". І не випадково указом Президента другу суботу березня вписано у календар як День землевпорядника.

Г. ШТЕРН.